

Εἰς τὴν Ἀποδυνίαν.
(In egressum e patria).

Εν γυνὶ Δύοβη τὴν Βύζαντος ἐοίκα
Λιπὴν ἰδαίνω πρὸς πόδιν Σινδύβριαν.

Στιβδουμένη γὰρ ἄρ' ἔρποντα βλάπτει,
καὶ σφύγγη γάλακτος ἀρριουμένη,
καὶ θυγῶσα τὴν ἑωὰν πρόσφονον,
καὶ γροῖς καὶ ἄδ' καὶ ἀνταρτοῦς ἰδύου,
ὥς τοι γάλακτος ἰδύου τὴν ἑωὰν.

Ὅσον δὲ δὴ τὴν Ἀθήναιον ἐοίκα
τὴν Ἀγαθὴν ἐπὶ πόδιν ἰδύου,
Ὀδοῦσας τοὺς ὁδοῦσας ἐοίκα,
Τροῦν, Πηνελόπειαν, Ἀργεῖον καὶ Χρυσίδα,
Ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν,
καὶ παρθένων σφύγγη καὶ μελαμφόρου,
Γυνουμένη, φῶν χῆρας ἀποδοῦσάς τινι,
καὶ τὴν ὁρῶσα γαρυφουλεύουσαν,
τοιαῦτά μοι ἐπὶ πόδιν ἰδύου.

Ἡ δὲ πόδιν τοὺς ὁδοῦσας ποιοῦντος,
Πρόχνη σφύγγη ἄφιος καὶ δαυμένη,
ὅρ' ἔρποντα τὰν ἀρούρας ὡς βάθος,
Αἰχμῶ χαλκοῦσας καὶ διαυλάσας ὄχλους.
Τοὺς ἀστέρας ὡς ἔρποντες καὶ κενδριμένους
Νηυσὶν καὶ θώσας, πάλιν ἰδύουσας.
Οἱ δ' ἀγρότες ὑπὸ τοῖς πόδιν ὡς γυνὴ πόδιν,
Ὅλυν ἰδύου, οἷχεται καὶ πρὸς πόδιν,
Ἐφραῖον· οὐδὲ χῆρας ἰδύου.

Ιωάννη Γυνήδου:
(invenite, ut videtur,
saeculo X):
Carmina Varia.

J.-A. Cramer:
Anecdota Graeca
ex Cod. Paris.,
tom. IV, p. 265

cod. 352. Suppl.

in Migne: Pat. Graec.
t. 106
p. 956-959

2
"Ην οὐρανὸν οὐρανὸν πᾶσι, πᾶσι φέρον.
Καθὰρ γὰρ ὡς τὸ ἴδιον τὰς ἰστίδας.
Δίδουν ἀρχὴν, ἀλλὰ τὴν βλάστην ὅρα
Αὐτοβρίαν καὶ τὴν ἐκτεταμένην.
Τίς καὶ παρὼν τῷ χρεὶν δὲν θάρη;
Τίς καὶ γυναικας καὶ τὸ μὴ δὲν καὶ τὴν
Θεῖον, φέρουσ' ἄλλους τε καὶ δυνάμεις
Τῇ καὶ τὰς δὲ, καὶ τὸ παρ' ἱστίων;
Οὐ γὰρ οὐδὲν. Ἀλλὰ χαίρει καὶ δὲν.
Ἡ γὰρ, δὲ τοῖς οὐλοῖς δὲν,
Ἡ γὰρ ἐκτετατα. Οὐ γὰρ καὶ τὸν καὶ τὸν
Λίαν καὶ τὴν, οὐδὲν ποθὲν τὴν.
Οὐ γὰρ οὐδὲν θάλασσαν καὶ δὲν
Τὸν ἀρχὴν καὶ τὸν ἐκτετατον, πόντος,
Καὶ τὸν οὐδὲν τὴν ἐκτετατον φέρει.
Οὐ γὰρ οὐδὲν, ἀλλὰ ἀνατῆναι καὶ δὲν.
Οὐ γὰρ οὐδὲν τὴν οὐδὲν καὶ τὸν,
Τραχὺν χεῖρα, φοῦδα ἀνδρῶν,
Τὰ πᾶσι πόντος ἔχει. Οὐ γὰρ οὐδὲν
Ἐρρὴν δὲν, καὶ τὸν τὴν καὶ τὸν (aliquid hic excidit)
Κρεῖν γὰρ τὴν δὲν καὶ τὸν,
Καὶ γὰρ οὐδὲν τὴν καὶ τὸν καὶ τὸν
Εἰς τὸν οὐδὲν ἔχει προσημειωτον.
Οὐ γὰρ οὐδὲν καὶ τὸν καὶ τὸν
Ἐρρὴν καὶ τὸν οὐδὲν, πόντος δὲν.
Τὸν γὰρ οὐδὲν ἔχει οὐδὲν καὶ τὸν,
Ὡς δὲ τὸν οὐδὲν ἔχει οὐδὲν καὶ τὸν,
Δίδουν τὰ φύλλα, καὶ τὸ καὶ τὸν ἀτμῶν.
Μιανθρῶν γὰρ σφοδρῶς ἔχει οὐδὲν,
Καὶ τὰς ἀνιμῶν καὶ καὶ τὸν καὶ τὸν
Βάλλει ἀρούραις ἔχει οὐδὲν καὶ δὲν.

(ἀνδρῶν)

Ὁ δ' αὖτε παρὰ γαίης ἰσθμῶν ἔσται,
 Σπινθηραῖος Ἰσθμίου φλόγα
 τὰ σὺν πύρρῳ ἀσπίδι ἐφάδατα.
 Οὐ Σωθινὸν πῦρ ἔφλεξε τὴν Ἑοῖαν,
 Ἀλλ' αὖτε πῦρ καὶ Πρῶτα καὶ δῖον,
 Καταπύρῳα τὴν γαῖαν ἔχοντα.
 Φθόρον ἀθροῖς, ἀρπαγὰς, ληστείας
 ὄρνεις γαλαῖας, γίγες γυροφόροι,
 Ἀργυροποῖται καὶ πλοῦται δόλῳ.
 Οὐκ οὐρανὸς καὶ ναυοφραυτοὶ
 ὄλῳ δίδωσι τὴν οὐδὴν ἡνάδα,
 Ὑποβίβει ἔκρυμα πρὸς τὴν παλῖδα,
 Φόβον ἔχει συφορὰ καὶ πόμῃ.

Τίνας δὲ τὸν νότον καὶ οὐρανὸν
 ἦεν ὅσα καὶ δὲ. Πῦρ γὰρ ἔσται
 Καὶ τὰ ἀφ' οὗ τοῦ νότου καὶ παλῖδι,
 Μικρὰ ἰδίῃ καὶ Σόφῳ τὴν δῖαν.
 Οὐ γὰρ καὶ δὲ ἀργῶν οὐδ' ἀργῶν,
 Οὐ δὲ δὲ καὶ ὅτι οὐδὲ καὶ ὡς αὐτοὶ
 τὸ δῖον ἔσται, ὡς αὐτοὶ δῖον.
 Ἀλλ' αὖτε ἔσται ὡς αὐτοὶ,
 Παιδάς, βίβας, γυναικας, ὡς αὐτοὶ νῖους,
 Οἷους γυροφόρους, παρὰ γαίης, πλοῦτοφόρους,
 Κἀλλοῖα καὶ γυροῖα χυρία,
 Σύν τε χρυσῷ, χρυσοῦ παρὰ πορφυρά,
 Ἡ δὲ αὖτε ἔσται, ὅς τις ἀργυροῦται,
 Καὶ παρὰ γαίης καὶ δὲ ἔσται,
 Ἀργῶν καὶ πλοῦτος οἱ γυροῖται,
 Ἐσθλὴν αὖτε καὶ πλοῦτον,

καρπὸν ἀνέρου υπερτασσειδεν.
 καὶ ἐν τοῖς ὅδοις ἐν θαλάσσοις χέου,
 καὶ παρὰ τὴν εἴρεσιν ἠδ' αὖτις ἔχουσιν.
 οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καὶ δόξῃ δόξος
 συνέτατο δυνὸς ἄρεα, καὶ συνεκλήθη
 πάθος τε πολλοὺς συνεκασαύχον, καὶ τάφοι
 οὐλοῦν γινώσκει ἐν ἐκφυγόντων χθόνα.
 πολλοὶ δὲ λοιπὸν ὄνησαν ἐν παρτίδᾳ
 θαυνοῦν, ἵπποι, ὄφιοι καὶ κύνες,
 καὶ συμφορῶν φέρονται ἴσους ἑαυτοῖς;
 ἢ πῶς ἐν γυνὴ καὶ δόξῃ ἡρώων
 κάλλος βουνοῦ καὶ τὰ δεινὰ ἔδωκεν
 Νηρῶν ἀθάπην; οὐ γὰρ οἱ ἐν θόρᾳ,
 καὶ δι' βαθύαν, ἵσταται παρὰ πύλιναν;
 ἢ πῶς ὄπισθεν καὶ συνεκασαύχον καὶ γόους
 πάθος τε πολλὰ τῷ φιδίῳ καὶ δαίμονι;
 οὐκ ἐν γινώσκει τὸν δόχονος ἡρώων;
 ἄλλοι τὰ πύρρα καὶ τὰ δύναν παρτίδος,
 ἢ πῶς ἄλλοι ἐν καὶ δόξῃ ἔχουσιν,
 ὡς αἶψα ἡρώων καὶ ἄλλοι ἡρώων.